

Chemări la Hristos - Rufe zu Christus

Nr. 78 Iunie 2015

78. Ausgabe, Juni 2015

DESPRE POCĂINȚĂ

Sf. IOAN GURĂ de AUR (+ 407)

Pentru creștini Sf. Ap. Pavel suferea neconținut durerile nașterii; iar pentru că nu putea să-i nască, se plângea, zicând: "Mare îmi este întristarea și necurmată durerea în inima mea"; (Rom. 9,2) iar în altă parte, iarăși: "Copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii până ce Hristos va lua chip în voi". (Gal. 4,19).

Care pânțecă a fost mai fericit decât acela care a putut naște astfel de copii, încât să aiba în ei pe Hristos? Care pânțecă a fost mai roditor decât acela care a născut întreaga lume? Care pânțecă a fost mai puternic decât acela care a fost în stare ca, pe cei o dată născuți și crescuți, dar avortați, să-i nască iarăși și să-i plăsmuiască din nou? Asta n-o poate face nașterea trupească!

Dar pentru ce apostolul n-a spus: "Copiii mei, pe care vă nasc iarăși, din nou", ci: "pentru care sufăr iarăși durerile nașterii", desi în altă parte spusese că-i naște: în Hristos Iisus v-am născut"? (I Cor. 4,15)

Grăia așa, pentru că voia să le și întărească încrederea, dar să-i și înfricoșeze, îi înfricoșă și le băga spaima în suflet, spunându-le că Hristos n-a luat chip în ei; și iarăși căuta să întărească în ei încrederea, spunându-le că e cu putință ca Hristos să ia chip în ei. Știind dar acestea, să nu deznădăjduim nici noi, dar nici să ne trândăvim. Amândouă sunt pierzătoare. Deznădejdea nu-l lasă pe cel căzut să se scoale, iar trândăvia îl culcă la pământ pe cel în picioare. Una ne lipsește de bunătățile ce le putem avea; cealaltă nu ne lasă să scăpăm de pacatele ce ne apasă. Trândăvia ne

pogoară în adâncul păcatului; dar îndepărtarea deznădejdiei ne face să ne ridicăm repede din adâncul deznădejdiei ne face să ne ridicăm repede din adâncul acela.

Iubirea de oameni a lui Dumnezeu o poți vedea nu numai de acolo că a făcut pace cu cei care s-au pocăit, deși sentința pronunțată asupra lor era fără drept de apel, ci și de acolo că sentința era definitivă.

Nici o armă a diavolului nu-i atât de tare ca deznădejdea. Diavolul nu se bucura atâta când

păcătuiam, cât se bucură când deznădăjduim. Ascultă! Pavel s-a temut mai mult de căderea în deznădejde a desfrânatului din Corint decât de păcatul lui. Pavel n-a spus: "Acela s-a semețit", ci, lăsând la o parte pe cel ce a păcătuit, vorbește cu cei sănătoși. Așa cum fac și doctorii: lasă la o parte pe cei bolnavi și vorbesc mai mult cu rudele bolnavilor. Corintenii erau vinovați de semeție pentru că nu l-au muștrat pe cel ce

păcătuiuse, nici nu l-au pedepsit. Pavel a făcut părtași și pe corinteni la păcat, pentru ca să vindece mai repede rana.

Dacă Domnul a mântuit pe cei ce l-au ridicat pe cruce, dacă pe cruce fiind Îl ruga pe Tatăl și-I cerea să le ierte fapta lor îndrăznească (Luca 23, 34), este lămurit că l-ar fi primit și pe vânzător cu toată dragostea, dacă s-ar fi pocăit cum trebuie. Iuda, însă, doborât de o tristețe peste măsură de mare, n-a vrut să se folosească de leacul pocăinței.

Petru, după ce se împărtășise cu sfintele Taine, s-a lepădat de trei ori de Domnul (Matei 26, 69-74), dar, plângând, și-a șters tot păcatul (Matei 26, 75).

Pavel a prigonit, a hulit, a ocărat; și nu numai pe Cel răstignit, ci a prigonit și pe toți cei ai lui Hristos; dar, pocăindu-se, a ajuns apostol. Dumnezeu ne cere să-I dăm numai puțin prilej și ne iartă mulțime de păcate.

Am să vă vorbesc și de o pildă care întărește spusele mele. Erau doi frați; și-au împărțit între ei averea părintească; unul a rămas acasă, iar celălalt s-a dus în altă țară, a mâncat partea lui de avere și nu mai putea îndura rușinea foamei. (Luca 15, 11-32)

M-a îndemnat gândul să vă spun această pildă, ca să vedeți că ni se iartă și păcatele săvârșite după botez, dacă suntem cu luare aminte. Nu vă spun asta ca să vă trândăviți, ci ca să alungați din sufletul vostru deznădejdea. Că deznădejdea aduce peste noi mai multe rele decât trândăvia. Fiul acesta este icoana celor ce au căzut în păcate, după ce s-au botezat. Că fiul cel plecat de acasă înfățișează pe cei căzuți după botez, se vede din acestea: este numit fiu; și nimeni nu-i numit fiu dacă nu-i botezat; locuia în casa părintească și i s-a împărțit toată averea părintească; înainte de botez, nimeni nu poate lua cele părintești, nici nu poate primi moștenire. Deci totul ne arată că fiul acesta făcea parte din ceata credincioșilor. Era apoi frate cu fiul cel bun; iar frate nu poate fi nimeni fără nașterea de a doua, cea duhovnicească.

- Ce-a spus, dar, fiul acela, care ajunsese atât de ticălos? - "Mă voi întoarce la tatăl meu!" (Luca 15, 18).

Tatăl lui l-a lăsat să plece în țară străină și nu l-a oprit, tocmai ca să cunoască bine, prin proprie experiență, de câte binefaceri nu s-ar fi bucurat de rămânea acasă. De multe ori Dumnezeu, când nu ne convinge cu cuvintele, ne lasă să ne învățăm minte cu faptele. Așa făcea cu iudeii. Când nu-i convingea și nici nu-i abătea de la răutatea lor cu miile de cuvinte grăite prin prooroci, îi lăsa să fie instruiți prin pedepse și le spunea: "Lepădarea ta de credință te va pedepsi și răutatea ta te va mustra". (Ier. 2, 19)

Ar fi trebuit ca iudeii să-L creadă pe cuvânt înainte de împlinirea amenințărilor; dar pentru că erau atât de nesimțitori că nu credeau în îndemmurile și sfaturile Lui, de aceea îngăduie să fie instruiți prin fapte, ca așa să-i redobândească iarăși.

Fiul cel risipitor a plecat deci în țară străină; acolo a învățat prin fapte ce mare rău este să pleci din casa părintească; de aceea, s-a întors. Tatăl lui nu i-a purtat ură, ci l-a primit cu brațele deschise.

- Pentru ce? - Pentru că era tată, și nu judecator.

Și au fost în casă dansuri, ospete, sărbătoare. Toată casa era veselă și plină de bucurie.

- Ce spui? Acestea sunt răsplățile păcatului? - Nu ale păcatului, omule, ci ale întoarcerii! Nu ale răutății, ci ale pocăinței! Nu ale desfrânării, ci ale schimbării în mai bine!

Mai mult! Fratele cel mai mare s-a supărat de toate acestea. Tatăl l-a potolit și pe el cu blândețe, spunându-i: "Tu totdeauna ai fost cu mine; pe când acesta, pierdut a fost și s-a aflat, mort a fost și a înviat" (Luca 15, 31, 32).

"Când trebuie să mântui pe un om pierdut, îi spune tatăl, nu-i timp de judecată, nici de cercetare

amănunțită, ci numai de iubire de oameni, de iertare, nici un doctor nu cere unui bolnav socoteală de viața lui dezordonată și nici nu-l pedepsește, ci-i dă doctorii ca să-l vindece. Iar dacă ar fi trebuit totuși să-l pedepsesc pe fratele tău, apoi îndestulătoare pedeapsă i-a fost șederea lui în țară străină. A fost atâta vreme despărțit de noi; a avut de luptat cu foamea, cu disprețul, cu cele mai grele necazuri. De asta îți spun: "Pierdut a fost și s-a aflat, mort a fost și a înviat", nu te uita la veselie și sărbătoarea din casa noastră, ci gândește-te la nenorocirea lui cea mare de mai înainte! Vezi un frate, nu un străin!".

Tot cu atâta râvnă a căutat Domnul și oaia cea pierdută. Dar, mai bine spus, cu mai multă râvnă. Acolo s-a întors fiul de capul lui; aici a plecat Păstorul după oaie; a găsit-o și a adus-o; și S-a bucurat de ea mai mult decât de toate cele din staul. Uita-te și cum a adus-o în staul! N-a bătut-o, ci a pus-o pe umerii Lui, a purtat-o și a adus-o iarăși în turmă. (Luca 15,4-5)

Știind dar că Dumnezeu nu numai că nu-Și întoarce fața de la cei ce se întorc la El, ci că-i primește tot așa de bine ca și pe cei virtuoși, că nu numai că nu-i pedepsește, ci că merge chiar în căutarea celor rătăciți și că Se bucură de găsirea acestora mai mult decât de cei care nu s-au rătăcit, să nu deznădăjduim când ne simțim încărcăți de păcate, nici să ne încredem când știm că facem fapte bune, ci să ne temem când le săvârșim, ca să nu cădem din pricina încrederii în noi; iar când păcătuim, să ne pocăim.

Vă spun și acum ce vă spuneam și la început. Amândouă acestea ne fac să ne pierdem mântuirea: încrederea, pe cel din picioare; deznădejdea, pe cel căzut. De aceea Pavel, ca să întărească pe cei din picioare, spunea: "Celui ce i se pare că stă, să ia aminte să nu cadă" (I Cor. 10, 12); și iarăși: "Mă tem ca nu cumva, propovăduind altora, însumi să mă fac netrebnic" (I Cor. 9, 27). Ca să ridice pe cei căzuți și să-i îmboldească spre mai multă râvnă, Pavel le scria corintenilor, spunându-le: "... ca nu cumva să plâng pe mulți din acei ce au păcătuیت înainte și nu s-au pocăit (II Cor. 12, 21). Prin aceste cuvinte a arătat că nu sunt vrednici atâta de plâns cei ce păcătuiesc cât cei care nu se pocăiesc de păcatele lor. Iar profetul le spunea acestora: "Oare cel ce cade nu se scoală sau cel ce se abate nu se întoarce?" (Ier. 8, 4). De aceea și David îi îndemna pe aceștia, spunând: "Astăzi, de veți auzi glasul Lui, să nu vă învărtoșiți inimile voastre, ca în timpul răzvrătirii" (Ps.94,8-9; Ev. 3,7-8).

Atâta vreme cât se spune "astăzi", să nu deznădăjduim, ci să avem bune nădejdi în Stăpânul nostru, gândindu-ne la noianul bunătății Lui. Să scuturăm de pe noi orice cuget rău; să începem să facem fapte bune cu multă râvnă și nădejde; să arătăm covârșitoare pocăința, ca, lăsând aici pe pământ toate păcatele, să putem sta cu îndrăznire înaintea scaunului de judecată al lui Hristos și (să putem) dobândi împărăția cerurilor, pe care, facă Dumnezeu ca noi toți să o dobândim, cu harul și iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care Tatălui, împreună cu Sfântul Duh, slavă, putere, cinste, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

CĂRAREA ÎMPĂRĂȚIEI un RĂSPUNS CREȘTIN la NELINIȘTILE VREMII,

Părintele ARSENIE

Duminică 7 iunie 2015 după Sf. Liturghie s-a făcut prezentarea traducerii engleze a cărții Părintelui Arsenie, CĂRAREA ÎMPĂRĂȚIEI (PATH TO THE KINGDOM), apărută la editura Charisma din Deva, în anul 2014 cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Laurențiu STREZA, Mitropolitul Transilvaniei. Traducătorul cărții Ioan SOCOL și Părintele Prof. Dr. Constantin NECULA, cel care a scris cuvântul înainte al ediției engleze, au vorbit celor prezenți despre acest eveniment deosebit. Această întâlnire de suflet a fost susținută de Asociația Mihai Eminescu, prin familia Laura și Constantin HANT, din Viena. În cadrul comunicării inimile și sufletele celor prezenți au fost încălzite și luminate de o cântare de excepție (Ridicat-am ochii mei la ceruri și Miluiește-mă Dumnezeu...): la nai – un instrument îndrăgit de Părintele ARSENIE – a cântat minunat Andrea CHIRA, iar la pian Rubin DORAN. La eveniment au participat și editorii de la Deva: Tudor și Vasile împreună cu numeroși credincioși din Viena.

Iată câteva gânduri înalte scrise de Părintele ARSENIE, învățături cu care ne putem hrăni bine, frumos și folositor într-o vreme a poluării și inflației de cuvinte:

„Adunatu-s-au aici o seamă de cuvinte, - răspunsuri la atâtea lacrimi ... și unele și altele se adunau la măsura sfintei

spovedanii, unde mila lui Dumnezeu strălucea în ele, ca soarele în picurii de rouă...

Este o singură cale senină: trăirea învățăturii creștine, în toată adâncimea ei și în toată sinceritatea noastră. Asta rămâne singura cale sigură, pe care trebuie s-o învățăm mereu, în fiecare rând de oameni“ (Cuvânt înainte).

Omul își are rădăcinile în cer.

Învierea lui Hristos este sfșnicul lumii.

Sfânta Liturghie mai ține lumea.

Despre Sfânta Împărtășanie: Mai bine sfială decât îndrăzneală.

În legătură cu avorturile: mai bine să mori, decât să o mori.

Creștinii se vor uni, când vor avea un dușman comun.

Ne vom întâlni dincolo de hotarele mormântului.

Dumnezeu locuiește într-un suflet senin“ (Scara Prislopului).

Vă dorim din suflet: bucurii sfinte, lectură frumoasă, folositoare și pe CĂRAREA ÎMPĂRĂȚIEI însoțitoare și mântuitoare!

PĂRINTELE DOMETIE (1924 – 1975) - UN AUTENTIC EROU AL CREDINȚEI...

Dr. Stelian GOMBOȘ

Părintele Arhimandrit Dometie Manolache a fost, "un erou al credinței, un suflet de mare sfințenie și puritate" (Părintele Stăniloae). Personalitatea sa a sintetizat-o foarte elocvent, Episcopul Emilian Bîrdaș al Alba Iuliei, la înmormântarea Părintelui Dometie, în ziua de 6 iulie 1975, în urmă cu 40 de ani: "Teolog distins, părinte duhovnicesc, spirit de înaltă jertfelnicie, altruist, gospodar de o mare capacitate... Și-a dat neconținut silința pentru a îmbogăți, lărgi și aprofunda, în toate fibrele ființei păstoriților săi, conștiința dăruirii de sine pentru interesele obștei, pildă dându-se, din belșug, ca unul care toată viața a ars pentru ideea dăruirii de sine... Cel mai viu și mai frumos omagiu pe care i-l putem aduce este să-i urmărim îndemnul, dar mai ales pilda vieții sale, după puterile noastre".

Vocația deosebită pentru viața monahală îl determină ca la 6 iulie 1949 să se închinovieze la Mănăstirea Prislop – Hunedoara. În ziua de 14 septembrie 1949 primește chipul îngeresc (călugăria) la Mănăstirea Prislop, în același timp cu colegul său de facultate și bun prieten, viitorul Mitropolit Dr. Antonie Plămădeală al Ardealului, avându-l drept naș de călugărie pe Părintele Arsenie Boca.

Viața Părintelui Dometie Manolache este strâns legată de obștea Mănăstirii Râmeț. În anul 1960, luna mai, în urma nefastului decret 410/1959, maicile au fost nevoite să plece din mănăstire pe la casele părinților sau să lucreze în lume, mănăstirea fiind abandonată și desființată. Această pribegie a durat până în anul 1969.

Pe lângă activitatea administrativ - gospodărească, Părintele Arhimandrit Dometie Manolache a acordat o importanță deosebită și studiului de specialitate, activităților spirituale și duhovnicești.

Crâmpie din viața, opera și activitatea Părintelui Dometie Manolache

Urmând cuvintele bunicului său: "nimic nu folosește dacă nu slujești Domnului", Părintele Dometie și-a închinat întreaga viață acestei slujiri, împletind în mod exemplar asceza și rugăciunea cu munca creatoare. Ducea o viață aspră, se purta cu simplitate și nu păstra niciodată mai multe rânduri de haine. Dacă întâlnea oameni necăjiți, le dădea cojocul din spinare, ciorapii și chiar încălțările. Era mulțumit când vedea în jur oameni mulțumiți. Dormea oriunde, chiar și pe jos. Spovedea zile întregi, mulțumindu-se să așipească pe un scaun câteva minute. Când slujea la bisericile satelor din jur, unde nu erau preoți, străbătea câte 7-8 km peste dealuri și văi, dornic să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu spre întărirea sufletelor credincioșilor.

Se îngrijea de viața spirituală a măicuțelor din mănăstire, dovedind mult tact duhovnicesc. Era preocupat ca ele să nu ducă lipsă nici de cele materiale; le încuraja și le îmbărbăta mereu în clipele și momentele grele de îndoială și ispită, învățându-le cum să se adapteze vieții călugărești aspre, fiindu-le permanent o pildă vie.

În ziua când a murit, a slujit Sfânta și dumnezeiasca Liturghie, iar după-masă a plecat într-o comună din apropiere, împreună cu un grup de maici, pentru a aduce alimente rămase acolo din cauza unor inundații. La un moment dat, pe când se întorceau, Părintele Dometie s-a lăsat ușor în genunchi, cu ochii ridicați către cer, cu mâinile ca la rugăciune. S-a așezat jos și a intrat în comă. Era către asfințitul soarelui. La ora 12 în miezul nopții, inima sa a încetat să mai bată. Pe locul în care a îngenucheat a fost ridicată apoi o cruce, o troiță. Până în ultima clipă, Părintele Dometie a fost el însuși ceea ce recomanda tuturor: *"Așa trebuie să ardem pentru Dumnezeu cu viața și ființa noastră, precum arde o lumânare în sfeșnic. Viața noastră trebuie să fie numai o rugăciune"*.

Despre feciorie

În viața ascetică se practică în chip deosebit (...) fecioria sau castitatea, după cuvintele Mântuitorului: *"Sunt oameni care au renunțat de bună voie la plăcerile simțurilor pentru Împărăția cerurilor, dar nu toți pot cuprinde cuvântul acesta, ci numai cei cărora li s-a dat. Cel care poate să cuprindă, să cuprindă"* (Mt 19, 11-12). Acest angajament solemn, vot sau făgăduință, trebuie ținut cu toată strășnicia, așa cum ne sfătuiesc Sfinții Părinți: Sfântul Clement Alexandrinul zice că cel ce s-a făgăduit acestei juruințe sfinte să stea deoparte de lumea păcatului și să se ferească de legătura cu omul cel rău. Tot acest Sfânt Părinte îi numește pe asceți "aleși între aleși" și-i laudă pe cei ce-și pun viața lor în siguranță și la adăpost de furtunile lumii. Un scriitor bisericesc, Tertulian, le sfătuiește pe fecioare să stea cu totul rezervate de lume, iar Sfântul Ciprian nu găsește pe nimeni în lume căruia să-i adreseze cuvinte mai frumoase și mai sfinte, decât pe ele. Auziți: "Ascultați-mă, fecioarelor, ascultați-mă ca pe un părinte, ascultați-mă pe mine care vă sfătuiesc cu toată sinceritatea la ceea ce este de folos sufletului vostru. Fiți așa cum v-a plăsmuit Dumnezeu, Făcătorul a toate, fiți nevinovate așa cum ați ieșit din mâna Părintelui ceresc, purtați în voi un chip nevinovat, o înfățișare plină de bună cuviință. Sânguiți-vă să fiți mereu aceleași care ați început deja să fiți. Sânguiți-vă să deveniți chiar din această lume ceea ce veți fi în cealaltă, îngeri ai lui Dumnezeu și mirese prea alese ale Mântuitorului nostru. Marea voastră răsplătire vi se păstrează în veșnicie, ca un mare dar al virtuților, căci fecioria este cea mai mare slujbă adusă lui Dumnezeu".

"Strămtă și spinoasă", zice Domnul, "este calea care duce la viață". Toți mucenicii au străbătut această cale grea. Adevăratele fecioare merg cu hotărâre, fără să șovăie o clipă sau un pas, iar dreptii nici nu se clintesc de la calea sfântă pe care și-au ales-

o. Cel dintâi fruct, de o sută, este recolta sângelui mucenicesc, cel de-al doilea, de șaizeci, este al nostru. Deci după cum mucenicii nu își fac nici un gând de a-și proteja trupul și nici o tocmeală cât de neînsemnată în lupta lor, tot așa să fie și la voi (a căror răsplătire este de al doilea grad) și să aveți o răbdare statornică...

În ultima vreme am vorbit de toți acești mari Părinți ai Ortodoxiei noastre, pe care noi nu-i numim sfinți, căci ne temem de asta. Dar pentru noi au fost ca niște sfinți. Așa i-am simțit, așa i-am perceput. Fiindcă i-am văzut împlinind sub ochii noștri Evanghelia, pentru că ne-au învățat creștinismul practic prin exemplul personal: au flămânzit ei ca să sature pe cei flămânzi, au privegheat ei ca să se odihnească cei osteniți, au pățimit ei ca să ia mângâiere cei întristați, s-au sacrificat ei ca să trăiască ceilalți. Bunul Dumnezeu să-l odihnească cu sfinții pe Părintele Arhimandrit Dometie Manolache - cel care a ajuns alături de marii săi îndrumători, slujitori și înaintași, iar pentru rugăciunile lui să ne miluiască și să ne mântuiască și pe noi toți. Amin!...

Dăm Slavă lui Dumnezeu – Cel în Treime mărit și laudat, că am avut oameni ca Părintele Arhimandrit Dometie Manolache.

SLUIRE ARHIEREASCĂ ȘI HIROTONIE ÎNTRU PREOT

Duminica, 17 mai, a fost o zi binecuvântată și de mare bucurie duhovnicească pentru românii ortodocși din Viena care participă cu evlavie la sfintele slujbe oficiate în Biserica "Sfântul Apostol Andrei" din Simmeringer Hauptstasse, nr.161, sectorul 11 al Vienei. În timpul Sfintei Liturghii, ÎPS Părinte Mitropolit Serafim a hirotonit pe seama nou-înființatei parohii din St. Pölten pe părintele Cătălin-Florin Soare, iar după sfânta slujbă a oferit distincții mitropolitane

unora dintre credincioșii din Viena.

În ziua precedentă, sâmbătă seara, Părintele Mitropolit Serafim a oficiat în parohia nou înființată din orașul St.Pölten Taina Sf. Maslu, alături de Pr. Nicolae Dura, vicarul Austriei, Pr. Nicolae Vâlcea de la Graz, Pr. Razvan Gască de la Wiener Neustadt, Diac. Dumitru Dura, secretarul Mitropoliei și Diac. Cătălin-Florin Soare, cel care a fost prezentat credincioșilor ca viitorul lor părinte duhovnicesc.

Chiarhul locului, Înalt Preasfințitul Părinte Mitropolit Serafim, a început ziua de duminică ținând un cuvânt de învățătură și binecuvântând credincioșii prezenți la "Liturgia matinală", oficiată alternativ de către cei doi slujitori: Pr. Paroh Nicolae Dura și Pr. Emanuel Nuțu în fiecare duminică între orele 8:00 și 9:30 în Sala Parohială a Bisericii. A urmat apoi Sf. Liturghie arhierescă în biserică. La Sf. Liturghie a slujit și Pr. Alexander Lapin, duhovnicul militarilor ortodocși din Austria.

La momentul convenit, Părintele Mitropolit a ținut cuvânt de învățătură, referindu-se la semnificațiile pericopei evanghelice din această duminică. De asemenea, Ierarhul a făcut referire și la bucuria pe care fiecare ar trebui să o aibă atunci când vede că semenul său are o realizare, o împlinire, o binecuvântare în viața sa și a îndemnat să rămânem cât mai departe de invidie și răutate, de judecarea aproapelui și de clevetire, sentimente negative care macină inima omului cuprinsă de ele, provocând întristare și orbire duhovnicească.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, răspunzând propunerii Pr. Paroh Nicolae Dura, Înalt Preasfinția Sa a cinstit cu distincții și diplome de vrednicie pe cei care au ajutat și ajută în mod deosebit această parohie. Astfel, E.S. D-na Silvia Davidoiu, Ambasadorul României la Viena și familia Dipl. Ing. Arhit. Georg Baldass și Dipl. Ing. Arhit. Mihaela Ionescu, arhitecții care au proiectat actuala Biserică și care lucrează și la proiectul viitoarei biserici din sectorul 2 al Vienei au primit cea mai înaltă distincție a Mitropoliei, Ordinul Crucea Sf. Martiri Brâncoveni. Gramata de ctitor cu medalia Sf. Martiri Brâncoveni au primit familia Dipl. Kfm. Nicolae și Irina Tinca, familia Mag. Ioan și Dipl. Ing. Iulia Buliga și D-na Prof. Agnesia Ivan, cea care pregătește corul bisericii pentru înfrumusețarea sfintelor slujbe. Gramată de binefăcători au primit membrii Consiliului Parohial.

ÎN DUHUL PASCAL - POMENIND EROII NOȘTRI în AUSTRIA și SLOVACIA

Cu ocazia Zilei Veteranilor, s-a organizat în Cimitirul Central din Viena, la 27 aprilie 2015, o ceremonie militară și religioasă de comemorare a soldaților români căzuți în timpul primului război mondial și înmormântați aici. Slujba de pomenire a

fost săvârșită de către preotul-paroh Nicolae DURA de la Comunitatea ortodoxă română din Viena.

Din partea Ambasadei României în Austria au participat: **DI. Călin ȚÂNȚĂREANU**, Prim-colaborator, **DI. Cătălin Victor ARJOCA**, Ministru-consilier, **DI. Horia MOCIOC**, Colonel, atașat militar, alți diplomați și enoriași ai parohiei vieneze, precum și reprezentanți ai Crucii Negre Austriece (organizație dedicată îngrijirii mormintelor de război).

În 30 aprilie de la încheierea celui de-al doilea război mondial s-a făcut o pomenire a soldaților români ce își dorm somnul de veci – de 70 de ani – în orașele slovace: Zvolen și Baska Bystrica. Militarii români înhumați pe teritoriul Slovaciei provin din rândul eroilor căzuți în cel de-al doilea război mondial. Principalele localități în care sunt înhumați eroii români sunt următoarele: Zvolen (10.384), Banska Bistrica (1.720), Nova Bana (15), Podkriva (57), Stara Tura (36), alte localități (4559). Aceștia s-au jertfit în luptele purtate în perioada 18 decembrie 1944 - 12 mai 1945 pentru eliberarea Cehoslovaciei.

Cimitirul Central din orasul Zvolen, dedicat eroilor romani este cel mai mare cimitir de razboi românesc din străinătate. În centrul cimitirului se află un monument care sugerează un sanctuar voievodal românesc. Alături a fost așezată o mare troiță românească de către Asociația general George Pomuț din Timișoara, în anul 1995. În jurul grandiosului monument sunt aliniate morminte individuale sau comune în care se odihnesc eroii armatei române căzuți în luptele purtate pe mai multe câmpuri de luptă, de unde au fost adunați și așezați cu pioșenie în acest cimitir militar românesc.

La ceremonie au participat: **Doamna Steluța ARHIRE**, însărcinată cu afaceri a.i. al României în Republica Slovacă, **Dl. Bogdan M. MARDARU**, **Dl. Horia MOCIOC**, Colonel, atașat militar, primarul orașului Zvolen, doamna Lenka Balkovlcova, ofițeri superiori din Ministerul Apărării al Slovaciei, fanfara militară, veterani de război și elevi. Slujba de pomenire a fost săvârșită de către preoții: Nicolae DURA și Emanuel Ștefan NUȚU de la Comunitatea ortodoxă română din Viena.

În centrul orașului Banska Bistrica se află, de asemenea, un monument măreț pe care este scris și în limba română: „Mulțumiri armatei române – eliberatoarea orașului”.

DUMNEZEU să-i odihnească pe eroii și martirii neamului nostru!

ETERNUL EMINESCU TRAIESTE ȘI CU NOI

La împlinirea a 126 de ani de la marea trecere a poetului nostru național Mihai Eminescu în lumea de dincolo de zare s-a organizat și la Viena – în fața Bisericii Ortodoxe Române, din Simmeringer Hauptstraße 161, la statuia genialului nostru poet – un eveniment comemorativ și artistic. Acest eveniment s-a organizat sub egida Asociației Culturale ”Mihai Eminescu” din Austria, președinte Laura Hant. Dintre oficialitățile participante amintim pe d-l Andrei Popov, ambasadorul Republicii Moldova la Viena, d-na Irina Cornișteanu, directorul Institutului Cultural Român Viena, dl Călin Țânțăreanu, locțiitorul ambasadorului României în capitala Austriei, dl. Harald Troch, parlamentar austriac și numeroși români și prieteni austrieci. Întregul eveniment a fost moderat cu mult talent de Monica Ioanițescu.

Înainte de statuia-bust a lui Eminescu s-a săvârșit o slujba de pomenire pentru marele nostru poet, de către preoții: paroh Nicolae Dura și Emanuel-Ștefan Nuțu.

Au fost intonate imnele naționale ale Austriei și României, în interpretarea Fanfarei Bisericii Penticostale din Viena. În cadrul programului artistic au fost recitate fragmente din ”Luceafărul” în limba germană, de către Celine Hant și „Ce-ți doresc eu ție...” de avid Funder. Surorile Bujdei au interpretat muzică creștină pe versuri eminesciene. Formația de muzică și creație Generația Folk din Craiova, sub

îndrumarea d-nei învățătoare Mădălina Amon, a susținut un frumos concert. Punctul culminant al programului artistic a fost susținut de Cristofor Teodorovici Aldea, care i-a emoționat până la lacrimi pe cei prezenți. La final, cunocuții artiști români din Viena, Andreea Chira la nai și Ruben Doran la pian, împreună cu invitata lor de la București, Eliza Manda au emoționat atmosfera cu melodii cunoscute pe versuri eminesciene.

TINERI DE CARE NE BUCURĂM

Alexandru-Nicolae VĂDUVA

Dragi frați și surori întru Hristos!

Nu este zi în care să nu Îi mulțumesc Domnului pentru minunile ce s-au petrecut până acum în viața mea.

În urmă cu patru ani, din cauza unei boli crâncene, Dumnezeu mi-a călăuzit pașii către Viena. Era o zi de duminică când trenul București-Viena a ajuns la destinație. De aici, următoarea mea stație avea să fie spitalul, unde timp de un an de zile am fost sub tratament. În acest timp am simțit, mai puternic ca niciodată, milostivirea, mângaierea și iubirea Domnului. În acest timp am reușit să înțeleg că destinația finală a trenului vieții nu este aici în lumea aceasta. În acest timp am început să conștientizez că țelul nostru este unul nobil, unul sfânt, acela de a dobândi viața cea veșnică în Iisus Hristos Domnul nostru. În acest timp am învățat să apreciez tot ceea ce am și să-I mulțumesc Domnului pentru tot ceea ce primesc. În acest timp au avut loc o mulțime de minuni vizibile, dar ireale. După această perioadă critică, dar binecuvântată, Dumnezeu m-a vindecat trupește și nu numai. După această perioadă m-am renăscut...

Următoarea stație a fost școala. Cu două săptămâni înainte de începutul anului școlar 2013, m-am înscris la liceul “ Schopenhauer”, unde, cu ajutorul Domnului, am trecut cu succes examenul de bacalaureat. În primul an școlar nu am putut fi notat deoarece nu cunoșteam nici măcar un cuvânt în limba germană. În anul școlar 2014 am reușit să obțin note pozitive la fiecare materie și iată că a sosit anul 2015 cu tot cu bacalaureat. Una dintre probele acestui examen a fost scrierea unei teze științifice cu un subiect la liberă alegere. Tema tezei susținută de mine a fost “ Die Auseinandersetzung mit den Ikonen; Ikonoklasmus (Bilderstreit) und das 7. Ökumenische Konzil von Nikäa 787”.

Profesor corodonor mi-a fost Părintele Emanuel Nuțu, căruia îi datorez mii de mulțumiri pentru tot sprijinul acordat. Asadar, în 3 ani am reușit să mă integrez în statul austriac obținând o bursă și absolvind examenul de bacalaureat. Mai mult decât atât, am întâlnit oameni minunați, care m-au susținut de-a lungul acestui drum și cu care am legat prietenii pe viață.

După aceste experiențe am ajuns la concluzia că cel mai important lucru este să ne încredințăm viața în mâinile Domnului Iisus Hristos, după cum Psalmistul David spune: „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima. Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, și El va lucra...” (Ps. 37:4,5). Nu știu în ce stații o să mai poposesc și ce lucrări mai are Domnul cu mine de săvârșit, dar mă rog și nădăjduiesc să ne întâlnim cu toții la stația finală, cu harul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava, cinstea și împărăția, în veci. Amin!

WIR BEFINDEN UNS IN GOTTES HAND

Bianca TANASE

Ich erinnere mich daran, als wäre es gestern gewesen. Unwissend, was vor mir liegt, betrat ich September 2009 das erste Mal das Klassenzimmer des Wiener Gymnasiums Sacré Coeur. Plötzlich war ich in einer ganz neuen Welt – ich wusste zwar nicht, was mich genau erwarten würde, aber es war mir klar, dass ich die Zukunft nicht als „einfach“ bezeichnen konnte.

Die ersten paar Monate waren besonders schwierig – ich werde niemals vergessen, wie ich in fast jeder Unterrichtsstunde mit einem Wörterbuch in der Hand beim Zuhören gleichzeitig manche Wörter nachschlagen musste, um die Worte des/der jeweiligen Professors/Professorin zu verstehen. Jedoch habe ich nie den Glauben daran verloren, dass ich diesen Weg tatsächlich gehen konnte und zu meinem Ziel kommen könnte. Auf diesem Weg haben mich (sobald ich sie natürlich verstanden habe), die Worte des deutschen Schriftstellers Hermann Hesse begleitet: „Man muss das Unmögliche versuchen, um das Mögliche zu erreichen.“

Das Unmögliche bedeutet in meinem Fall, in ein fremdes Land zu kommen, in dem mir sowohl die Sprache, als auch die Kultur fremd waren - um dort eine ausgezeichnete Schulausbildung zu erhalten. Ich habe es versucht, bin diesen Weg gegangen und habe dann das Mögliche, was vorher unmöglich zu sein schien, auch erreicht. Nachdem ich viel Motivation und Zeit in die Ausbildung investiert hatte, konnte ich bereits ein Jahr später einen Notendurchschnitt von 1,0 erreichen. Diesen Notendurchschnitt habe ich die darauffolgenden Jahre auch behalten. Im vergangenen Monat erreichte ich schließlich noch etwas, was damals, September 2009, nur ein weitentfernter Traum gewesen wäre, und zwar habe ich die Matura mit 1,0 bestanden und somit bin ich zum Ziel dieses Weges gekommen.

„Wege entstehen dadurch, dass man sie geht.“, meinte einst Franz Kafka. Und tatsächlich wäre dieser Weg nie entstanden und so verlaufen, dass ich einen

ausgezeichneten Maturaerfolg erreicht habe, wenn ich nicht den Mut dazu gehabt hätte, vor sechs Jahren nach Österreich zu kommen.

Wie schon am Anfang erwähnt, ist es nicht einfach. Dennoch glaube ich, dass alle das schaffen können, was sie sich wünschen, wenn sie den Mut dazu haben und daran arbeiten. Vor einiger Zeit habe ich von einer Professorin einen sehr interessanten Vergleich gehört, an den ich auch glaube und den ich gerne weiterteilen würde. Jeder und jede von uns befindet sich in Gottes Hand. Gott beschützt uns also. Egal welchen Weg wir nehmen und egal wie schwierig es scheinen mag, ist es immer wichtig, im Hinterkopf zu behalten, dass wir trotzdem in Gottes Hand sind und nichts Schlechtes passieren kann, solange wir den Glauben daran nicht verlieren.

Eine andere Vorstellung, von der ich überzeugt bin, ist, dass Gott uns manchmal auch durch andere Menschen hilft. Mein Erfolg wäre nicht möglich gewesen, wenn meine Eltern mich nicht vom Anfang an schon unterstützt hätten – sei es mit ermutigenden Worten, kraftgebende Fürsorge oder auch das typische „Vokabel Abfragen“. Ich bin dankbar, dass sie mich auf diesem Weg begleitet haben. Auch wenn mein Vater vor einem halben Jahr gestorben ist, war und ist er trotzdem in meinen Gedanken präsent. Die Erinnerung an seine weisen Worte und die Motivation, ihn stolz zu machen, haben mich auch beim Lernen für die Matura unterstützt. Ebenfalls denke ich nicht, dass es ein Zufall war, dass ich auf diesem Wege so viele unterstützende Menschen kennengelernt habe und hoffe, dass auch ich andere Menschen auf ihrem Weg unterstützen kann.

Ich wünsche also allen, das Unmögliche zu versuchen, beim Entstehen neuer Wege beizutragen und sich dabei klar zu sein, dass wir in Gottes Hand sind und Er uns schützt!

Stephan SCHIMEK

Numele meu este Stephan Schimek. In martie am implinit 18 ani si facand parte din generatia 1996/97 am luat parte la primul bacalaureat standartizat din Austria (Zentralmatura). Intregul examen a fost alcatuit din trei parti. O lucrare stiintifica la inceput

(Vorwissenschaftliche Arbeit) in care am ales sa scriu despre sport in Romania comunista. Apoi cele patru examene scrise si trei saptamani mai tarziu cele doua orale. Mergand la o scoala cu focus pe limbile straine am reusit sa dobândesc un mare interes pentru limbile straine. Opt ani am vizitat scoala „Sperlgymnasium“ in bezirkul 2. si am avut ocazia de-a invata -pe langa limba materna- engleza, franceza, latina si italiana. Personal am fost foarte satisfacut de perioada petrecuta

in „Sperlgymnasium“. Am avut norocul de-a avea profesori compententi, intepleti si instruiti. Trebuie mentionat si faptul ca acest prim bacalaureat standartizat a fost asteptat cu multa teama si precautie nu numai de catre elevii implicati ci si de catre profesori si parinti. Aceasta schimbare in sistemul de verificare a fost deseori criticata, in special in presa. Chiar daca rezultatele acestui prim bacalaureat reformat au fost în ansamblu imbucuratoare, multi au tendinta de a spune ca examenul a fost usor. Cu toata convingerea pot sa contrazic aceste pareri. Cu totii am muncit foarte mult pentru a reusi aceste rezultate pozitive. Fara daruire si seriozitate este imposibil de a trece acest ultim prag din viata de elev. As dori sa fac un apel la toti elevii care mai au acest pas de trecut: sa inceapa pregatirile din timp, sa-si organizeze timpul cu grija si ratiune si sa ia scoala si educatia in serios, pentru a-si usura un pic viitorul.

EXKURSION IN DIE RUMÄNISCH-ORTHODOXE KIRCHE IN WIEN

Das Bildungszentrum Haus St. Stephan in Oberpullendorf unternahm am Sonntag, dem 17. Mai 2015 mit 30 Teilnehmern einen ökumenischen Besuch zur Rumänisch-orthodoxen Kirche in Wien Simmering. Nach einem herzlichen Empfang durch Bischofsvikar Dr. Nicolae Dura feierten wir Vesper im orthodoxen Ritus. Anschließend erklärte uns Dr. Dura das Gotteshaus, im anschließenden Gespräch suchten wir gemeinsame Schwerpunkte, die es zwischen den beiden Schwesterkirchen gibt. Wir haben auch im Bus bei der Heimfahrt noch sehr lebendig über ökumenische Herausforderungen diskutiert. Nach der sehr beeindruckenden Zeit in ihrer Kirche möchte ich auch auf diesem Weg - sehr geehrter Herr Bischofsvikar - für ihre sehr herzliche Gastfreundschaft bedanken. Mit herzlichen Grüßen, Barbara Buchinger, Direktor, des Bildungszentrums, Haus St. Stephan

STUDENTI de la GRAZ la BISERICA noastră,

15 studenti, condusi de Prof. Dr. Markus LANDSTÄTTER de la Colegiul Universitar din Graz unde se formează profesorii de învățământ religios catolic au participat în biserica noastră la o slujbă de Vecernie. Dupa aceea am rămas într-un dialog

constructiv și frățesc despre tradiția și spiritualitatea ortodoxă. Dintre participante ne-au trimis multumiri și impresii:

Besuch von Studierenden der Kirchlichen Pädagogischen Hochschule Graz am 7. Mai 2015

Sehr geehrter Herr Bischofsvikar Dr. Dura!
Nochmals ganz herzlichen Dank für das kraftvolle Gebet und den schönen Abend mit Ihnen!
Unsere Studierenden haben einen kleinen Text verfasst, den Sie gerne für Ihre homepage etc. verwenden können.
Schöne Fotos haben Sie ohnehin schon, wie mir meine Kollegen via Facebook gezeigt haben. Aber sollten Sie noch welche brauchen, sagen Sie es bitte, dann schicken wir sie noch nach.

In Verbundenheit, Markus Ladstätter

Danke, dass wir die Vesper am vorigen Donnerstag mit Ihnen mitfeiern durften. Tiefe Eindrücke sind nicht nur bei mir, sondern auch bei meinen Kolleginnen und meinen Kollegen, entstanden und haben uns sehr für die rumänisch-orthodoxe Kirche geöffnet. DANKE!

Einige Fotos, die ich gemacht habe, möchte ich ihnen zusenden! Danke, für diese äußerst herzliche Aufnahme. Es wäre ein großer Gewinn, Sie als Lehrenden auf unserer Hochschule zu haben.
Mit freundlichen Grüßen, Christa Heibl

Vielversprechend startete unsere Wien-Exkursion, die sowohl spannende Erfahrungen im interreligiösen wie im zwischenmenschlichen Bereich bieten sollte, hier, in der Andreaskirche und dem angeschlossenen Pfarrzentrum der rumänisch-orthodoxen Gemeinde. Mitten ins interkonfessionelle Geschehen tauchten wir mit dem gemeinschaftlichen Vespergebet. Anschließend lud uns Bischofsvikar Dr. Nicolae Dura zu einem interessanten Gespräch und gab uns einen kleinen Einblick in die Geschichte der rumänisch-orthodoxen Gemeinde in Wien. Zum Abschluss konnten wir eine kurze Hörprobe des Chores der Gemeinde genießen. Wir Studentinnen und

Studenten der Kirchlichen Pädagogischen Hochschule Graz werden diesen Besuch in positivster Erinnerung behalten, sowohl aufgrund der prächtigen Kirche und der schönen Feier als auch wegen der herzlichen und unkomplizierten Art die uns die Gastgeber entgegenbrachten. Als zukünftige katholische Religionslehrer/innen werden wir diese ökumenische Verbundenheit gerne zu unseren Schülerinnen und Schülern weitertragen.

Vielen Dank für Ihre Gastfreundschaft! Barbara Gritsch und Christiane Smaal, KPH Graz

Ich kann mich - sehr geehrter Herr Pfarrer Dr. Dura - hier mit diesem kurzen Schreiben bei Ihnen bedanken. Wir durften kurz vor Ihren Osterfeierlichkeiten mit zwei Klassen hörbeeinträchtigter (und gehörloser) Schülerinnen und Schüler Ihre wirklich prunkvolle und sehenswerte Kirche im Rahmen unseres Weltreligionen-Projektes besuchen. Sie haben mit viel Geduld versucht, die Feinheiten der rumänisch-orthodoxen Kirche zu erklären und haben den Jugendlichen auch bereitwillig Antworten gegeben. Die Stimmung unter den jungen Leuten war nach Ihrem Besuch sehr angenehm für uns Lehrbeauftragte. Ich selbst ging oft schon an Ihrer Kirche vorbei, war aber von der inneren Größe und Prächtigkeit der Baulichkeit erstaunt. Auch die große Anzahl an Gläubigen, die mit und bei Ihnen die kirchlichen Feierlichkeiten begehen, haben auf alle einen großen Eindruck gemacht. Wir alle möchten uns jedenfalls herzlich bei Ihnen, Pfarrer Dura, für den eindrucksvollen Vormittag bedanken. Wenn unser Projektbericht fertig ist, werden wir Ihnen gerne eine Kopie zukommen lassen. Alles Gute für die Zukunft! Prof. Gerhard Mang
BERÜHRENDE und BEREICHERNDE
BEGEGNUNG

Sehr geehrter Herr Professor Dura,
Der Lehrausgang des SKÖ, der Schule für körperlich und geistig behinderte SchülerInnen, Hernalser Hauptstrasse 220, am Dienstag, 02.06.15, in Ihre Kirche hat uns alle zutiefst begeistert.

Wir haben mit großem Interesse alle Erklärungen in uns aufgenommen. Besonders begeistert waren die Schülerinnen und LehrerInnen, als Sie uns zeigten, wie sich der Priester sein Gewand

anzieht. Der Weihrauch hat uns auch alle sehr fasziniert, denn er hat wunderbar gerochen. Auch das Singen in 4 Sprachen (deutsch, griechisch, rumänisch und alt-slawisch) hat uns sehr berührt.

Das Küssen des Kreuzes und das Segnen mit dem Öl auf unserer Stirn hat uns im Glauben gestärkt! Das Anzünden der Kerzen für jeden einzelnen Schüler am Ende unseres Besuches war ein sehr schöner und individuell ergreifender Abschluss unseres Besuchs.

Im Namen aller SchülerInnen und LehrerInnen und natürlich im Besonderen in meinem Namen bedanken wir uns herzlich bei Ihnen und bitten um Ihren Segen und Ihr immerwährendes Gebet !

Ich wünsche Ihnen eine angenehme Woche und liebe Grüsse

Gabriel Moutsatsos

VECERNIE ȘI SEARĂ ROMÂNEASCĂ LA PODERSDORF AM SEE

Dr. Mircea-Gheorghe ABRUDAN

„Doamne, cât este de bine și cât este de frumos, atunci când sunt frații împreună!“ (Ps. 132, 1).

Cuvântul psalmistului David a fost și rămâne în continuare cât se poate de adevărat și de real, poate mai ales pentru creștinii ortodocși în general și cei români în particular, pentru toți frații și surorile noastre întru ortodoxie și simțire românească care se află pentru perioade de timp mai scurte sau mai lungi, la studii sau la muncă, în mediul tot mai secularizat din Europa Occidentală.

Această realitate am putut să o constat încă o dată în mod foarte pregnant și vizibil în după-masa duminicii a 3-a după Rusalii, 21 iunie 2015, când Pr. Emanuel Nuțu de la Biserica Ortodoxă Română din Viena, a săvârșit slujba Vecerniei în biserica Sf. Ecaterina a parohiei Podersdorf am See din Burgenland, însoțit de cântăreții bisericești Marcel Groza și Alexandru Văduva.

În această localitate cu aproximativ 2000 de locuitori, care se află la aproximativ 80 de km. de Viena și în celelalte din jur, muncesc în asistență la

domiciliu aproximativ cincizeci de doamne din vestul României. Acestea îngrijesc mai multe persoane vârstnice și bolnave, alinându-le durerile trupesti și cele sufletești, contribuind în acest fel ca ultimele clipe din viața aceasta pământească să le petreacă cu demnitate, de „mâna unui om, nu prin mâna unui om” (an der Hand eines Menschen, nicht durch die Hand eines Menschen), cum le scrisese parlamentarilor austrieci, cu câteva săptămâni înaintea trecerii sale la Domnul, regretatul și neuitatul cardinal Franz König.

Seara a fost una încărcată de emoție, amestecată cu lacrimi de bucurie pentru posibilitatea participării la slujbă în limba română, dar și de dor și durere prin atingerea corzilor sensibile ale sufletului, prin aducere-aminte de cei dragi, de familii, de soții și copiii rămași acasă. A fost și va rămâne un moment de neuitat pentru că în asemenea clipe se dezvăluie deopotrivă bucuria și frumusețea comuniunii de simțire românească și de trăire ortodoxă, dar se descoperă totodată și dimensiunea tragică și dureroasă a unei părți destul de mari a emigrației românești care a plecat din România în căutarea unui trai mai bun: înstrăinarea de familiile rămase acasă, de copii, de soți, de părinți, de prieteni, de cei dragi.

Agapa organizată după slujba religioasă în sala parohială a fost un moment binecuvântat de comesenie în care am stat de vorbă față către față și am schimbat cuvinte cu doamnele din România, din ale căror ochi s-au scurs adeseori lacrimi în timpul slujbei, cu doamna Florica Chiș și cu șefa Agenției „Pflegepartner Hermi Haider”, doamna Haider Hermine, care gestionează din punct de vedere instituțional și administrativ asistența la domiciliu în localitate, dar mai ales cu părintele paroh Maurus, călugăr al ordinului cistercienilor din comunitatea de la Heiligenkreuz, prin a cărui bunăvoință și ospitalitate a fost posibilă organizarea evenimentului duhovnicesc în biserica parohiei catolice din Podersdorf.

Îl mulțumim Domnului că ne-a învrednicit să prilejuim o asemenea bucurie românelor noastre harnice din Podersdorf am See și Îl rugăm să le inspire curaj și putere de muncă, să le binecuvinteze cu pace și bucurie, iar organizatoarelor și pr. Maurus să le răsplătească prin darurile Sale cele bogate!

Zulehner: "Viele Familien sind heute erschöpft"

Wiener Pastoraltheologe fordert bessere Vereinbarkeit von Familie und Arbeit - "Man sollte sich Zeit für Kinder nehmen können, ohne Benachteiligung für Karriere oder Pensionszeiten"

"Viele Familien sind heute erschöpft": Mit diesen Worten hat der Wiener Pastoraltheologe Paul Michael Zulehner auf die Notwendigkeit einer neuen Vereinbarkeit von Arbeit und Familie verwiesen.

"In der heutigen Zeit ist volle Berufstätigkeit mit Kindern nicht vereinbar", so der Theologe in einem Interview mit der "Kleinen Zeitung" (Sonntag). Die große Vision: "Man sollte sich Zeit für Kinder - und auch für die Alten - nehmen können, ohne Benachteiligung für Karriere oder

Pensionszeiten." Hinter der Misere ortet Zulehner ein sozialpartnerschaftliches Problem, das nur über neue Vereinbarungen zwischen Wirtschaft und Familie lösbar sei. Am Bewusstsein für die eigene Verantwortung dem Kind gegenüber scheitere es nicht, "denn junge Väter und Mütter wissen, dass es ihnen gut tut, wenn sie Zeit haben für Kinder. Oft möchten sie, aber können nicht, weil sie von der Ökonomie festgehalten werden", so Zulehner. Eine Einheitslösung werde vor dem Hintergrund der Pluralität an Familienmodellen nur schwer zu finden sein. Ideal wären Lebensarbeitszeitmodelle, so der Theologe. "Und dann natürlich gute Entlastungssysteme wie Tagesmütter, Tagesstätten - auch für pflegebedürftige Senioren."

Familien seien in Gefahr, durch eine Allianz von Ökonomismus und Feminismus aufgegeben zu werden. Grundsätzlich sei es "gut und richtig", dass Frauen arbeiten. Kontraproduktiv wirke sich allerdings das derzeitige "frauenpolitische Modell" aus, das viele Männer und Frauen überfordere. "Manche sagen schon, es unterdrückt viele Frauen ebenso wie das Patriarchat".

Familie müsse als "Gedehraum" verstanden werden, in dem Stabilität und Liebe erlebbar würden. Gerade in Zeiten, in denen das öffentliche Leben immer fordernder werde, so Zulehner, brauche es einen Raum als "Parkplatz für die Seele".

Familiengründungen alleine durch Elterngeld anfeuern zu wollen, hält der Theologe für kurzsichtig. "Viele Menschen sorgen sich um ihren Arbeitsplatz. Sie müssen aber das Gefühl haben, dass sie die Jahre, wo die Kinder klein sind, als sichere Zeit überleben." Schließlich nahm der Theologe auch jeden Einzelnen in die Pflicht. Die Versprechen vieler Brautleute meinten schon lange nicht mehr eine lebenslange Liebe und würden sich nur mehr auf jene Zeiten beziehen, "in denen es uns in der Ehe gut geht". Für Zulehner ein "Verrat der Liebe beziehungsweise eine Halbierung der Liebe". Als Kirche hier mahnend den Zeigefinger zu heben, sei allerdings falsch. Es brauche vielmehr eine "ärztliche, heilende" Kirche

• KATHPRESS-Tagesdienst Nr. 103, 3. Mai 2015 7

EXPOZIȚIE de PICTURĂ în INIMA VIENEI

Luni 1 iunie la ora 18,30 a avut loc deschiderea expoziției de pictură realizată de D-na Dr. Aurelia BRANETI în Palatul Palffy, situat în sectorul întâi al Vienei. Frumoasele tablouri au fost grupate sub titlul „IMPRESSIONEN“ și au fost prezentate de Dl. Günther WACHTL din partea Asociației „Kulturkreis Wien“.

D-na Dr. Braneti și-a descoperit și cultivat talentul la pictură în cadrul cursurilor de pictură oferite de Dl. Mag. Ioan BULIGA. Dânsa a organizat expoziții cu tablouri pline de flori și locuri celebre în 2010, în sala parohială a Bisericii noastre, apoi în 2011

și 2012 în spațiile din cabinetul medical pe care autoarea îl are în centrul Vienei.

Expoziția atât de reușită a fost vizitată de mulți iubitori ai frumosului dintre românii trăitori în Viena, dar și de mulți austrieci, încât sala de expoziții a devenit neîncăpătoare. Expoziția s-a bucurat de un deosebit interes și a fost un frumos succes al autoarei.

Alese felicitări D-nei Dr. Aurelia BRANETI și spor mult pe mai departe să înfrumusețeze prin picturile sale privirile și viața celor interesați de această artă!

„NU TE-AM UITAT“

Doamna Valeria FLOREA-DASCĂL și-a prezentat Duminică 9.05 după Sf. Liturghie – în atmosfera plăcută din sala noastră parohială din Viena – cea de-a 11 carte publicată. Valeria FLOREA-DASCĂL a scris și a publicat această carte, atât de frumos intitulată, la împlinirea a 7 ani de la mutarea la Domnul, la 7 ani de la plecarea în lumea cea de dincolo de zare a distinsului ei soț Petru DASCĂL, Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar, fost șef al Delegației Permanente a Republicii Moldova pe lângă Instituțiile Internaționale din Viena.

Autoarea „omul televiziunii“ cum o numea poetul și publicistul Nicolae Dabija vede adânc și descrie cu talent fapte și evenimente care trec adesea neobservate de mulți. Personajele din nuvelele Valeriei Dascăl sunt de acasă, dar și din Viena. Iată doar câteva din apropierea bisericii noastre: preotul Dura, Buliga, Stănescu, soții Dr. Bogdan, Pavel, Mănuțu, Maria,

Elena, Paula și mulți alții. Cât de bine a prins în unda condeiului prima Liturghie din Biserica Sf. Antonie de la Viena din data de 15 decembrie 2013 (p. 230 – 233). Distinsa autoare a trăit zece ani la Viena și revine „în ospetie“ cu drag să viziteze pe fiul ei Petru care a încheiat cu succes studiul la Facultatea de Drept a Universității din Viena.

Alese felicitări autoarei pentru frumoasa carte și bucurii multe la lecturarea acestor nuvele!

ELEVII ADUC MULȚUMIRE ȘI SLAVĂ LUI DUMNEZEU

În câteva zile se încheie anul școlar în Austria. Elevii români ortodocși au adus, sâmbătă 27.06.2015, mulțumire Părintelui luminilor, lui Dumnezeu Cel închinat în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. A aduce mulțumire este un lucru minunat și înălțător, pentru aceasta s-a săvârșit rugăciunea de mulțumire pentru încheierea anului școlar 2014 – 2015 cu bine de către elevii români ortodocși români din Viena.

Copiii mai mici au fost însoțiți de părinții sau de buncii lor. Felicitări alese tutoror elevilor care au încheiat cu bine acest an școlar și în mod deosebit celor care au încheiat cu succes examenul de bacalaureat (Matura) în această sesiune din iunie 2015.

Slavă și mulțumire lui Dumnezeu pentru tot ajutorul dat acestor elevi și vacanță binecuvântată, odihnitoare și frumoasă după strădaniile depuse la învățătura în anul școlar ce se sfârșește!!!

În 12 septembrie, ora 17,00 vom organiza slujba de începere a noului an școlar 2015 – 2016..

Vă rugăm să nu completați o hârtie de „abmelden“, în primele 5 zile de la începerea anului școlar, dacă doriți ca fiul sau fiica D-voastră să frecventeze orele de religie ortodoxă.

CONFERINȚA PREOTEASCĂ ȘI ADUNAREA EPARHIALĂ ANUALĂ

În zilele de 1-2 mai 2015 au avut loc, la Nürnberg, conferința preotească și Adunarea eparhială anuală a Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Germaniei, Austriei și Luxemburgului, prezidate de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim, cu participarea PS Părinte Macarie, Episcopul Ortodox Român al Europei de Nord și a PS Părinte Sofian, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Germaniei, Austriei și

Luxemburgului, precum și a preoților și delegaților parohiilor din arhiepiscopia situată în centrul Europei. Invitatul special și conferențiarul acestei întâlniri bisericești anuale a fost Înaltpreasfințitul Părinte Andrei, Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului, care a fost primit cu mare dragoste și bucurie de către preoții și credincioșii români.

Lucrările celei de-a 21-a întâlniri anuale a clericilor Arhiepiscopiei Germaniei, Austriei și Luxemburgului, începută vineri după-amiază, au fost precedate de slujba Sfântului Maslu, săvârșită de cei patru ierarhi și de preoții din Arhiepiscopie, la care au participat numeroși credincioși români. Potrivit tradiției eparhiale, seara a fost dedicată conferinței dedicate edificării duhovnicești a preoților prin invitarea la conferință unui ierarh, profesor sau duhovnic renumit. La invitația Înaltpreasfințitului Părinte Serafim, conferențiarul din acest an a fost ÎPS Andrei al Clujului, renumit pentru zelul său misionar și pentru scrierile sale, ținând în special teme de ordin pastoral. Pornind de la tema: „Păstorul și turma. Pastorație prin Taina Spovedaniei”, Mitropolitul Andrei a vorbit clericilor și teologilor despre calitățile și responsabilitățile pe care un preot trebuie să le cultive în relația cu păstoriții săi.

Sâmbătă dimineața, la Sfânta Liturghie arhierescă săvârșită în Catedrala Mitropolitană „Sf. M. Mc. Dimitrie Izvorătorul de mir” din Nürnberg de cei patru ierarhi, cu participarea preoților din eparhia central-europeană, s-au rugat împreună credincioși din Nürnberg și delegați laici ai parohiilor românești din Germania, Austria și Luxemburg, împărtășindu-se cu Sfintele Taine. În contextul multireligios și multicultural din Europa, fiind necesară o identitate clară creștină a preoților în societate, ÎPS Serafim a dăruit cruci pectorale tuturor preoților din eparhie.

În continuarea lucrărilor, ÎPS Serafim a prezentat raportul pastoral-misionar pe anul 2014, amintind de noile parohii și tinerii preoți, recunoașterea oficială a Mitropoliei în landul Nordrhein-Westfalen și s-a referit la probleme de ordin practic, liturgic, catehetic și filantropic. Ridicarea de noi locașuri de cult sau cumpărarea acestora și adaptarea la cerințele cultului ortodox, precum și catehizarea tinerilor sunt prioritățile misionare ale Arhiepiscopiei în viitorul apropiat.

În luarea de cuvânt, PS Macarie a vorbit celor prezenți despre viața religioasă, foarte dinamică, a românilor din tânăra eparhie din nordul Europei, iar PS Sofian a mulțumit tuturor celor care sprijină proiectul de construcție a bisericii și așezământului de la Centrul Bisericesc din München, lucrările urmând să demareze în luna septembrie.

De asemenea, PC Pr. Nicolae Dura, Vicar eparhial pentru Austria s-a referit la modul în care pot fi accesate credite pentru biserici, PC Pr. Iosif Rădulescu, protoiereu în Nordrhein-Westfalen a prezentat proiectul anual de cateheză pentru copii, intitulat „Prima spovedanie”. În încheiere, ÎPS Serafim a mulțumit tuturor celor prezenți pentru implicare în lucrările Adunării eparhiale și pentru misiunea în rândul credincioșilor români din Germania, Austria și Luxemburg.

NE-A MAI RĂMAS CREDINȚA...

Victor M. IONESCU

Mult prea săraci și triști și obidiți
ne-au părăsit speranța, râul, ramul,
nu mai avem prieteni, nici vecini,

ne moare zilnic Patria și Neamul
plecat la muncă grea printre străini,
ne-au dezrădăcinat din rădăcini
că prea trăiam acasă prost și greu,

popor de sclavi la curți europene,
români fără-de noroc și fără vreme,
ne-a mai rămas credința-n
Dumnezeu...

RUFE ZU CHRISTUS - CHEMĂRI LA HRISTOS

Herausgeber: Rumänisch-orthodoxes Pfarramt

Capela: 1010-WIEN, Löwelstr. 8/2 Tel. & Fax: 533 79 63

Biserica: 1110-WIEN, Simmeringer Hauptstr. 161

Tel. & Fax: 533.03.29; www.rumkirche.at

Pr. Dr. Nicolae DURA, paroh, Tel. 0699/17 37 87 74;

E-mail: pr.dura@rumkirche.at

Pr. Drd. Emanuel NUȚU, Tel. 0676/42 32 426;

E-mail: pr.nutu@rumkirche.at

Pr. Dr. Ioan MOGA, Tel. 0676/772 81 90

E-mail: pr.moga@rumkirche.at

P.b.b. Verlagspostamt 1014 Wien “GZ03Z034851 M